

Titel: Udrag fra Var Biskop Mynster et »Sandhedsvidne«, et af »de rette Sandhedsvidner« - er dette Sandhed?

Citation: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K14", i *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K14*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2010 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-bms-kom-shoot-bms-24.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K14

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

◀ **Berlingske Tidende ... er af den Mening, at Prof. Martensen ... værdigt Monument** : H.L. Martensens prædiken ved mindeceremonien i anledning af biskop Mynsters død blev hurtigt trykt (123,5). SK hentyder til *Berlingske Tidende*, nr. 37, den 13. feb. 1855, hvor der under rubrikken »Literatur« læses: »Dr. H. Martensen har i Trykken udgivet den *Prædiken*, han har holdt i Christiansborg Slotskirke paa 5te Søndag efter Hellig tre Konger, Søndagen før Biskop Mynsters Jordefærd, og hvori han, støttende sig til Texten: Hebr. 13, 7. 8, fra Prædikestolen har reist et smukt og værdigt Minde for den hedengangne Biskop.«

– **Berlingske Tidende (...)** den officielle Tidende: Den *Berlingske politiske og Avertissements-Tidende*, blot kaldt *Berlingske Tidende*, grundlagt 1748, var landets største avis med o. 8000 abonnenter. Den konservative avis, der blev redigeret af M.L. Nathanson, udkom to gange dagligt, hvor morgenudgaven mest bragte annoncer, mens aftenavisen bragte redaktionelt stof og artikler. Avisen nød indtil 1848 et kgl. privilegium på at bringe politiske nyheder samt annoncer. Fra 1849 havde den sammen med *Adresseavisen* (198,14) privilegium på at bringe offentlige kundgørelser. – **Prof. Martensen (...)** den officielle **Prædikant**: Martensen (123,5) havde siden 1845 virket som kgl. udnævnt hofprædikant. – **Begravelsen**: Mynster blev begravet tirsdag den 7. feb. 1854, dvs. to dage efter mindehøjtideligheden. – **Monumentet**: Kort tid efter biskop Mynsters død den 30. jan. 1854 blev der iværksat en stor pengeindsamling til et gravmonument, hvilket løbende blev annonceret i aviserne. Således hed det i en notits i *Berlingske Tidende*, nr. 33, den 8. feb. 1854: »Biskop Mynster har i over et halvt Aarhundrede ved sin Personlighed, ved sin geistlige Virksomhed og ved sine Skrifter i forskjellig Retning øvet en Indflydelse paa sin Samtid, der sætter ham i Klasse med Fædrelandets meest udmærkede Mænd. Han hørte til hiin Tid, hvis aandelige Bannerførere vi efterhaanden see bortgaae, og hvem det maa være os en Trang at sætte et Minde, der kan være et Vidnesbyrd for kommende Slægter om den Erkjendelse af deres Værd, de vandt i Live. / I den Forvisning, at danske Mænd og Qvinder dele denne Følelse og gjerne ville [vil] vise vor hedengangne Biskop deres Høiagtelse, indbyder *Kjøbenhavns Præsteskab* herved til Bidrag for at opreise Biskop Mynster et passende Monument i Frue Kirke. Til at forhandle det Nærmere om Udførelsen, vil en Comitee af samme blive nedsat. Et muligt Overskud af de indkommende Bidrag synes os at finde en passende Anvendelse ved at lægges til Biskop Mynsters Jubilæums Legat Fond. / Vi troe ikke her at behøve at udtale os videre. Paategnede Planer og Bidrag [Note: Uden at ville fastsætte noget bestemt om Bidragets Størrelse, er det fundet passende, i samme Aand som nyligt ved Indbydelsen til et Minde for Holberg, at foreslaae det til 1 Rbd.] modtages af enhver af Hovedstadens Præster eller i den Gyldendalske og Reitzelske Boglade. / Kjøbenhavn, den 7de Februar 1854«. Man kunne i *Berlingske Tidende* følge indsamlingen, idet navnet på bidragsyderne og størrelsen af deres bidrag blev offentliggjort her. Resultatet blev et gravmæle (epitafium), udført af Hans Christian Tybjerg i 1855, hvortil blev tilføjet et portrætrelief, der blev udført af Jens Adolf Jerichau o. 1856. Det samlede monument, der endnu er opstillet i Vor Frue Kirkes sidegang, blev dog først officielt afsløret i 1858 (se *Berlingske Tidende*, nr. 31 og *Dagbladet*, nr. 32 1858).

I trykt udgave: Bind 14 side 123 linje 80